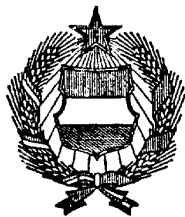

(19) HU

MAGYAR
NÉPKÖZTÁRSASÁG

ORSZÁGOS
TALÁLMÁNYI
HIVATAL

SZABADALMI LEÍRÁS

(11) 183 251

A bejelentés napja: (22) 80. 11. 21.

(21) 2788/80

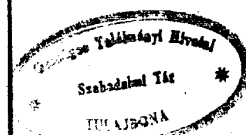
A bejelentés elsőbbsége: (33) DE 79 11. 23. (32) 80 06. 13. (31) (P 29 47 345.8),
(P 30 22 245.8)

A közzététel napja: (41) (42) 83. 06. 28.

Megjelent: (45) 86. 11. 28.

Nemzetközi
osztályjelzet:
(51) NSZO₃

A 47 J 27/08:
A 23 N 7/00

72/73 Kunz Paul üzemtulajdonos, Döttesfeld, DE

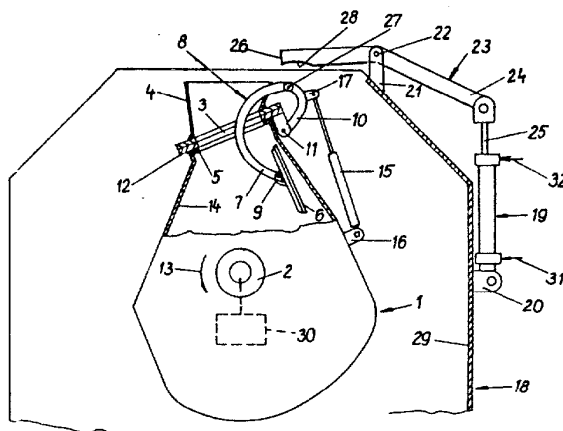
(54)

NYOMÁS ALATTI TARTÁLY

(57) KIVONAT

A találmány tárgya forgathatóan csapágyazott nyomás alatti tartály, amelyen töltőnyílás és kívülről kezelhető, ezt a nyílást belülről elzáró fedél van úgy elhelyezve, hogy egy emelőkar segítségével a fedél össze van kötve a nyomás alatti tartályon kívül lévő csuklóval.

A találmány szerinti tartályt az jellemzi, hogy a fedél zárására valamely helytálló alkatrészhez kapcsolt elem, célszerűen emelő szolgál.

A találmány forgathatóan csapágyazott nyomás alatti tartályra vonatkozik, amelyen töltőnyílás és kívülről kezelhető, ezt a nyílást belülről elzáró fedél van úgy elhelyezve, hogy egy emelőkar segítségével a fedél össze van kötve a nyomás alatti tartály külsején lévő csuklóval.

A 23 30 662 számú DE OS iratból ismert már olyan, az előbbieken vázolt jellegű nyomás alatti tartály, amelynél a fedelet a nyomás alatti tartályon kívül felszerelt kettős működésű dugattyús szerkezettel lehet mozgatni. A dugattyús szerkezetet működtető közeg bevezető és elvezető szerve a nyomás alatti tartállyal együtt fordul el. Az ilyen megoldásnál a fedél nyitása a dugattyús szerkezettel kényszereszerűen történik, így a nyitás lehetséges a tartálybeli nyomásnak a megfelelő csökkentése előtt is. Ezenfelül összekötővezeték szükséges a kettős működésű dugattyús szerkezet és az egész berendezés helytálló részei között.

A találmány feladata a bevezetőben leírt jellegű olyan nyomás alatti tartály megvalósítása, amelynek egyszerű elzárómechanizmusa van anélkül, hogy a forgatható nyomás alatti tartályhoz e célra sűrítettközeg-hozzávezetés szükséges lenne.

Feladata még a találmánynak az, hogy az elzárómechanizmust különösen biztonságosan kezelhetővé tegye.

Ez a feladat a bevezetésben ismertetett jellegű forgathatóan csapágyazott nyomás alatti tartállyal kapcsolatban úgy van megoldva a találmány szerint, hogy jellemzője a fedél zárásához a berendezés helytálló részeire felerősített szerkezeti elem. Ezáltal nem szükséges az, hogy a forgathatóan csapágyazott nyomás alatti tartályt a fedél működtetésére szolgáló hidraulika szerveihez csatlakoztassuk.

A találmányhoz tartozik továbbá, hogy a fedél úgy van felfüggesztve és ágyazva, hogy az a nyomás alatti tartály megadott billenési helyzetében, lényegében saját súlyának hatására, nyitott állásba jut. Ennek az az előnye van, hogy elmarad a fedél nyitására szolgáló, erőzáróan működő szerkezet. A fedél akkor nyílik ki, amikor a tartályban lévő nyomás oly mértékben csökken, hogy a fedél saját súlyának hatására nyitott állásába tud jutni. Ezáltal elkerüljük azt, hogy ki tudjuk nyitni a fedelet tévedésből kényszerműködtetéssel, a tartályban uralkodó nagy nyomás esetén.

A találmány szerint kialakított nyomás alatti tartályt különösen gőzhántolóknál, vagy nyomás alatti főzésre alkalmazzák, de használata nincs csak ezekre az alkalmazási területekre korlátozva. Az ilyen berendezéseknél fellép az a probléma, hogy töltéskor és ürítéskor a nyílás széle, pereme és a fedél a kezelt termékkel érintkezésbe kerül. A gőzhántolás, vagy főzés hatására a nedves és ragadós visszamaradó termék hatására megtörténhet, hogy a fedél zárt állásban a töltőnyílás pereméhez ragad. Azért, hogy a fedél saját súlyának hatására történő nyitásokor ne lépjen fel késedelem, a nyomás alatti tartálynak – a találmány további része szerint – kiegészítő működtető szerkezete van, ami a fedelet, legalább a zárt helyzetében, a nyitás irányában előfeszíti. Ez az előfeszítés elegendő arra, hogy az esetleges beragadás hatását azonnal legyőzze, mielőtt a nyomás alatti tartályban a túlnyomás megszűnik és már nem nyomja a fedél belső oldalát.

A találmány további része szerint olyan rögzítőelem nyer alkalmazást, amely a fedelet a kinyílás után a nyitott végállásban rögzíti. Ezáltal az érhető el, hogy az ürítési

helyzetbe billenéskor, amelyben a nyílás alulra kerül, a fedél a nyitott helyzetéből nem szándékosan nem esik vissza a zárt helyzetébe.

A találmány további ismérveit és előnyös megoldásait az ábrák alapján a kiviteli példák leírásából láthatjuk. Az ábrák a következők:

1. ábra. Házában billenthetően csapágyazott nyomás alatti tartály teljesen nyitott helyzetben oldalról. részben metszetben ábrázolva.
2. ábra. Az 1. ábrán feltüntetett nyomás alatti tartály részben metszetben ábrázolva, amelynél a folytonos vonal a zárási folyamat kezdetét, az eredményvonal pedig a zárási folyamat befejező helyzetét jelöli.
3. ábra. A nyomás alatti tartály ábrázolása előlről, részben metszetben.
4. ábra. Nyomás alatti tartály módosított kivitelű záró szerkezettel nyitott helyzetben, részben metszetben ábrázolva.
5. ábra. Nyomás alatti tartály egy további, módosított kivitelű záró szerkezettel, nyitott helyzetben.
6. ábra. Módosított kiviteli alak.
7. ábra. Egy további módosított kiviteli alak a 8. ábrán jelölt VII–VII sík mentén metszetben ábrázolva.
8. ábra. A 7. ábrán bemutatott kiviteli alak oldalnézetben.

Először az 1. és a 2. ábrán bemutatott kiviteli alakot ismertetjük. A nyomás alatti 1 tartály a szokásos módon van a hozzá kétoldalt csatlakozó 2 üreges tengelyek csapágyaiban, lényegében vízszintes tengely körül forgathatóan csapágyazva. A nyomás alatti 1 tartályon van a 3 töltőnyílás, amelyre a 4 töltőtölcsér csatlakozik. A töltőnyílás belső oldalán, a szokásos módon, az 5 tömítés van elhelyezve. A 3 töltőnyílás elzárására szolgál a 6 fedél, ami a 8 emelőkar 7 végéhez csatlakozik a 9 csukló segítségével. Ez a 8 emelőkar a másik 10 végével a 11 csuklóhoz csatlakozik, ami kívül a nyomás alatti tartályhoz, illetve a 3 töltőnyílást körülvevő 12 peremhez kapcsolódik.

A 8 emelőkar a 11 csukló körül ide-oda billenthető a 2. ábrán a folytonos vonallal, illetve eredményvonalal jelölt helyzetek között, amelyek közül a folytonos vonallal jelölt helyzetben a fedél nyitott, az eredményvonalal jelölt helyzetben pedig zárva van. A 8 emelőkar meg van hajlítva, és a görbületi középpontja közel a 11 csukló tengelyébe esik. A meghajlított 8 emelőkar görbületi sugara úgy van megválasztva, hogy az emelőkar a belső oldalával nem érinti a 3 töltőnyílás falát, illetve hogy külső oldalával nem súrolja végig a házat. Ezenkívül az említett sugár még úgy van megválasztva, hogy a 6 fedél az 1. és a 2. ábrán látható módon, nyitott helyzetében a töltőnyílástól oldalra helyezkedik el.

A nyomás alatti 1 tartályt pl. gyümölcs betöltéséhez a 13 nyíl irányában még oly mértékben balra billentjük, hogy a nyomás alatti tartály falazata által alkotott 14 ferde sík közel függőlegesen álljon, vagy akár a függőleges helyzeten úgy túlbillenthetjük, hogy a gyümölcs betöltéséhez csúszdaként szolgál. A 11 csukló és a vele összekapcsolt 8 emelőkar a nyomás alatti 1 tartálynak a 14 ferde síkkal ellentétes oldalára van szerelve úgy, hogy a 8 emelőkar és a 6 fedél a feldolgozandó anyag be- és kitöltésénél nem zavar, illetve ezzel az anyaggal nem kerül érintkezésbe.

Amint elsősorban az 1. ábrán látható, a 6 fedél a saját

súlyának hatására magától a nyitott állásába jut a nyomás alatti 1 tartály olyan billenési helyzetében, amely mellett a 14 ferde sík az óramutató állásával kifejezve 11 és 3 óra között van, ha egyébként a nyomás alatti tartályban nem uralkodik a fedelet belülről a zárt állásában tartó nyomás. Az 1. és a 2. ábrán bemutatott kiviteli alaknál ezenkívül 15 nyomórugó alakjában kiegészítésképpen olyan működtető szerkezet van felszerelve, amely az egyik végével a nyomás alatti tartályon lévő 16 fülhöz, a másik végével pedig a 8 emelőkaron lévő 17 fülhöz csatlakozik. A 15 nyomórugó úgy van beállítva, hogy a 8 emelőkart és ezzel a 6 fedelet zárt fedél esetén az 1. ábrán feltüntetett állás felé oly módon feszíti elő, hogy a fedél és a perem esetleges, a visszamaradt termék következtébeni összetapadását legyőzi. Az előfeszítés arra is elegendő, hogy a nyomás alatti tartálynak a 13 nyíl irányában történő 360°-os elfordítása esetén is a fedél a nehézségi erő ellenére nyitott helyzetben maradjon.

A nyomás alatti tartályt körülvevő helytálló 18 keret-höz a 20 fül segítségével a kettős működésű 19 dugattyús szerkezet van csatlakoztatva. Ezenkívül a kereten található még a villaszerű 21 tartó, amely lényegében a tartály forgástengelyével párhuzamos állású 22 forgástengelyt tartja, e körül pedig a kétkarú emelőként kiképzett 23 emelő billenthető el. A 23 emelő egyik 24 vége a 19 dugattyús szerkezet 25 dugattyúrúdjának a végével úgy van csuklósan összekötve, hogy a 23 emelő másik 26 vége az 1. ábrán feltüntetett helyzet és a 2. ábrán eredményvonallal jelölt helyzet között ide-oda mozgatható.

A 8 emelőkarhoz a mindkét oldalán kiálló, előnyösen görgőként kiképzett 27 támaszok vannak. A 23 emelő szabad karjának hossza olyan, hogy végének a 2. ábrán feltüntetett lefelé haladásakor a folytonos vonalú helyzetből az eredményvonallal jelölt helyzetbe, a villa alakú végződésének alsó felén kiképzett 28 csúszófelületeivel érintkezik a 27 támaszokkal.

A nyomás alatti 1 tartály és a kettős működésű 19 dugattyús szerkezet között a 29 védőfal helyezkedik el úgy, hogy a dugattyús szerkezet védve van a nyomás alatti 1 tartály nyitásakor kilépő gőz ellen.

A nyomás alatti 1 tartály ismert módon van a 2 üreges tengelyen keresztül sűrített közeggel feltöltve, illetve ezen az üreges tengelyen keresztül nyomásmentesítve.

A 2 üreges tengelyen van a 30 nyomásmérő elhelyezve, ami az 1 tartály belsejében uralkodó nyomás függvényében szolgáltat jelet.

Üzem közben a nyomás alatti 1 tartály nyomásmentesítése után a 6 fedél saját súlyának hatására az 1. ábrán feltüntetett nyitott helyzetbe jut és a 15 nyomórugó segítségével ebben megmarad a nyomás alatti 1 tartály billenési helyzetének változásakor is. Amikor a nyomás alatti 1 tartályt le kell zárni, akkor az 1. ábrán ábrázolt billenési helyzetbe juttatjuk. Ezt a helyzetet olyan fel nem tüntetett helyzetjelző jelzi a nem ábrázolt vezérlésnél, ami például közeledésre jelző kapcsolóval lehet megoldva. Ennek a billenési helyzetnek az elérése után a kettős működésű 19 dugattyús szerkezetbe a 31 vezetéken keresztül hidraulikus közeg jut, úgyhogy a 23 emelő szabad végével a 2. ábrán látható módon terheli a 27 támaszt és a 8 emelőkart a 15 nyomórugó ereje ellen az eredményvonallal ábrázolt záró helyzetbe juttatja. Ezt követően a sűrített közeg bevezetése megtörténik a nyomás alatti 1 tartály belsejébe. A fellépő belső nyomás a 6 fedelet zárt helyzetben megtartja. Mivel a 30

nyomásmérő az előírt nyomást jelzi, ami a fedelet a zárt helyzetben tartja, a 19 dugattyús szerkezet felső terét a 32 vezetéken sűrített közeggel feltöltve és alsó terét a 31 vezetéken keresztül nyomásmentesítve, az 1. ábrán feltüntetett kiindulási helyzetbe tér vissza a 23 emelővel együtt. Ezt követően lehet a zárt nyomás alatti 1 tartályt forgatni.

Azért, hogy a 6 fedél lehetőleg központosan tudjon az 5 tömítésen elhelyezkedni, a 8 emelőkar és a 6 fedél a 9 csukló segítségével elmozdulhatóan csatlakozik egymáshoz.

A 4. ábrán feltüntetett kiviteli alak a nyomás alatti 1 tartály, a 8 emelőkar és az ezt lezáró 23 emelővel ellátott 19 dugattyús szerkezet kiképzése tekintetében megegyező az előbbieken ismertetett kiviteli alakokkal. Egyszerűség kedvéért az egymásnak megfelelő alkatrészeket azonos hivatkozási jelek jelölik. A 4. ábrán bemutatott kiviteli alak az első kiviteli példától abban különbözik, hogy a 6 fedelet nyitott helyzetben nem a 15 nyomórugó tartja meg, hanem a nyomás alatti tartályhoz csatlakozó rögzítőelem, nevezetesen a 33 rögzítőkilincs, ami lényegében a nyomás alatti 1 tartály forgási tengelyével párhuzamos forgástengelyen van elforgathatóan ágyazva. A 33 rögzítőkilincsnek olyan alakja van, hogy saját súlyának hatására – a nyomás alatti 1 tartálynak abban a helyzetében, amelyben a 6 fedél is saját súlyának hatására nyitott helyzetbe esik le – maga a 8 emelőkarra billen a 4. ábrán feltüntetett helyzetbe és a 8 emelőkar 34 vállával találkozik, ezáltal pedig létrejön a 6 fedél olyan rögzítése a nyitott helyzetben, ami a nyomás alatti 1 tartálynak a 13 nyíl irányában történő forgatásakor megmarad. A 33 rögzítőkilincs 35 szabad végének olyan hosszúsága van, hogy a 2. ábra szerinti ábrázolásnak megfelelő zárási művelet során a 23 emelő a villa alakú végével először visszanyomja a 33 rögzítőkilincset a rögzítési helyzetéből és ezután érintkezésbe kerül a 27 támaszokkal, a 8 emelőkart pedig úgy lenyomja, hogy a 6 fedél zárt helyzetbe jut.

Az 5. ábrán bemutatott kiviteli alak a 2. ábrán látható kiviteli alaktól csak abban különbözik, hogy a 15 nyomórugó helyett olyan 36 csuklós rudazata van, amely a 37 húzórugó következtében közelítőleg kinyújtott helyzet felé van előfeszítve. A 37 húzórugónak olyan a feszítése, hogy ha nincs nyomás az 1 tartály belsejében, akkor a 6 fedelet, az 1 tartály billentési helyzetétől függetlenül, nyitott helyzetben tartja.

A zárás hasonló módon történik, mint az 1. és 2. ábra kapcsán ismertetett kiviteli példánál. Alapjában véve a 36 csuklós rudazatot is úgy lehet kialakítani, hogy az a nyitott helyzetben teljesen kiegyenesedik úgy, hogy a 37 húzórugótól függetlenül létrejön a rögzítés. Ilyenkor a rögzítés feloldása azáltal lehetséges, hogy a 23 emelő kiképzése olyan, hogy annak szabad vége először olyan hatást gyakorol a 36 csuklós rudazatra, hogy az a kiegyenesített helyzetből a megtört helyzetbe mozdul ki, majd ezt követően a 27 támaszokkal kerül érintkezésbe és a 6 fedelet, az előzőleg leírt módon, zárja.

A 6. ábrán bemutatott kiviteli alak az előzőleg ismertetettektől a 6 fedél nyitott helyzetében való rögzítésére szolgáló szerkezet megváltoztatott kiviteli alakjában tér el. A nyomás alatti 1 tartályhoz csatlakozó 50 csapágybakra úgy van az 52 tengely körül forgathatóan felszerelve az 51 rögzítőkilincs, hogy az az 52 tengelytől a 27 támaszok felé irányul. A 8 emelőkar felületén a 49 ütőköző felületekkel rendelkező rovásszerű mélyedések van-

nak. Egy 49 ütköző felület síkja – amit az 55 sík jelöl – α szöggel hajlik ahhoz a képzeletbeli 56 síkhoz, ami a 11 csukló tengelyén és a 49 ütköző felület talppontján halad keresztül. Az 51 rögzítőkilincsnél a 49 ütköző felülettel találkozó 53 ütköző felülete úgy hajlik, hogy az 53 ütközőfelület és a 49 ütköző felület egymással párhuzamos akkor, amikor a 6. ábrán bemutatott módon az 51 rögzítőkilincset a 49 ütköző felülettel kapcsolatba kerül. Az 51 rögzítőkilincset a rá ható 54 rugó a rögzítési helyzet felé húzza. Amint a 6. ábráról látható, az 53 ütköző felület és a 49 ütköző felület közötti súrlódás, amit az 54 rugó beállítható ereje még növel, az 51 rögzítőkilincset mindaddig a rögzítési helyzetben tartja, amíg a súrlódási erőt le nem győzi a 23 emelőnek a 27 támaszokra kifejtett hatása és amíg ez a 6 fedelet a zárt helyzetbe nem juttatja. Az α szög és az 54 rugó megfelelő ereje úgy van megválasztva, hogy a 6 fedél a nyomás alatti 1 tartály minden billenési helyzetében nyitott helyzetben marad és magától, saját súlyának hatására, nem tud a zárt helyzetébe kerülni, de a fedél szándékolt zárásakor a rögzítőkapcsolat oldása az emelőkarral megtörténhet. Ennek a megoldásnak különleges előnye abban van, hogy a 6 fedél nyitott helyzetben való rögzítése az 51 rögzítőkilincset segítségével a 6 fedél bezárásakor a 23 emelőnek az 51 rögzítőkilincsekre történő közvetlen hatása nélkül oldható.

Amint legjobban a 3. ábráról látható, a nyomás alatti 1 tartály, a csatlakozócsonkokhoz kapcsolt 2, 38 üreges tengelyek révén forgathatóan van csapágyazva a 39, 40 csapágyakban. A 38 üreges tengelynél van az a nem forgó 41 vezeték, amely nem ábrázolt csúszócsapágyval van a 38 üreges tengelyen belül csapágyazva és tömszelencével, vagy szimmering gyűrűvel van tömítve. A 38 üreges tengelytől a nyomás alatti 1 tartállyal együtt forgó 42 nagynyomású vezeték vezet a nyomás alatti 1 tartály fenékrészén lévő 43 gőzbelépő nyílásig. A másik 2 üreges tengely a nem forgó, rögzített 44 vezetékkel van összekötve a nem ábrázolt csúszócsapágyon keresztül olyképp, hogy a tömítés ismert módon, például ismét tömszelencével, vagy szimmering gyűrűvel történik. A 44 vezeték a nem ábrázolt vezérlés függvényében a 45 szelepen keresztül a gőzbevezető 46 vezetékkel, vagy a 47 szelepen keresztül a kieresztő 48 vezetékkel köthető össze. Azáltal, hogy a 6 fedelet működtető szerkezet nem forog együtt a nyomás alatti 1 tartállyal, hanem rögzítetten áll, és mivel a két 2 és 38 üreges tengely nem szükséges a 19 dugattyús szerkezetet működtető közeg bevezetéséhez, lehetséges az, hogy a két 2 és 38 üreges tengelyt a sűrített közeg bevezetésére használjuk a fent leírt módon, aminek következtében jelentős előnyhöz jutunk.

A 7. ábrán feltüntetett nyomás alatti 1 tartály úgy van csapágyazva, mint az előző kiviteli példák esetében és felépítése is azonos. A nyomás alatti 1 tartály lezárása ismét olyan 6 fedéllel történik, amelyet a 8 emelőkar működtet, ez pedig a 11 csuklón van csapágyazva, ami a nyomás alatti 1 tartályra szilárdan rögzített 57 csapágyakon helyezkedik el a 8. ábrán látható módon. A 11 csukló a 8 emelőkarral összekötött 58 tengelyként van kiképezve, ami két, az 57 csapágyakkal szilárdan összekötött, csapágyat alkotó, 59, 60 oldalfalban van csapágyazva. Az 58 tengely egyik végén a 61 fogaskerék van. A 61 fogaskerékkel az a második 62 fogaskerék van kapcsolatban, amelyik a 63 tengelyen van rögzítve. A 62 fogaskerék a 60 oldalfalban és egy további, 64 oldal-

falban lévő csapágyakban forog. A 63 tengelynek a nyomás alatti 1 tartállyal ellentétes végén a 65 emelőkar van rögzítve. Ez a 65 emelőkar hosszabb, mint a 63 tengelytől a nyomás alatti 1 tartály legkülső részeinek szagatott vonallal jelölt 66 körig mért távolság és rövidebb, mint a legkisebb távolság a 63 tengelytől a 65 emelőkar vége felett lévő 18 keretig. A 65 emelőkar a 7. és 8. ábrán bemutatott módon lényegében a nyomás alatti 1 tartály forgástengelyére merőlegesen áll ki.

A 18 kereten a 65 emelőkar mozgási pályájában a kiugró 67 kilincs van elhelyezve, ami a 18 kereten egy, a 18 kerettel összekötött 68 tengelyre úgy van felerősítve, hogy a 69 nyíl irányában elbillenthető, a 69 nyállal ellentétes irányban pedig a 7. ábrán bemutatott módon alapjával ráfekszik úgy a 18 keretre, hogy szilárd zárat képez.

A 67 kilincs olyan hosszú, hogy a 7. ábrán feltüntetett ütközési helyzetben a 66 körön túlnyúló 65 emelőkar érintkezésbe kerül, amikor a nyomás alatti 1 tartály az óramutató járásával azonos értelemben forog. Ha ezzel szemben a nyomás alatti 1 tartály az óramutató járásával ellentétes irányban forog, akkor a 67 kilincset a 65 emelőkar a 69 nyíl irányában elbillenti a 68 tengely körül, aminek következtében a 67 kilincs a 65 emelőkar körpályájából kitér és a 65 emelőkar továbbhaladása után saját súlyának hatására ismét visszatér a 7. ábrán feltüntetett helyzetbe.

Az üzemeltetés során ez a szerkezet a következőképpen működik: először a nyomás alatti 1 tartályt megtöltjük a 7. ábrán látható helyzetben. A töltés után elforgatjuk az óramutató járásával egyezően. Ekkor a 65 emelőkar, ami a nyomás alatti 1 tartály 66 körén túl kinyúlik érintkezésbe kerül és nekinyomódik a 67 kilincsnél. Ezáltal a 65 emelőkar úgy fordul el a 69 nyíl irányába, hogy a 63 tengelyen, a két 62 és 61 fogaskeréken, az 58 tengelyen és a 8 emelőkaron keresztül a fedél a zárt helyzetbe mozdul el. A 61 és 62 fogaskerek átmérője úgy van megválasztva, hogy olyan áttétel adódik, amelynél a 65 emelőkar és a 67 kilincs érintkezése által létrehozott forgó mozgás éppen elegendő ahhoz, hogy a fedelet a feltüntetett nyitott helyzetéből a zárt helyzetébe mozdítsa el.

A nyomás alatti 1 tartály forgó mozgása kikapcsolható egy megfelelően elhelyezett mikrokapcsoló vagy érzékelő segítségével, mielőtt a fedél a zárt helyzetbe kerül. Ezt követően a nyomás alatti tartály a 69 nyíl irányába mozog az óramutató járásával ellentétesen. A fedél zárása után a nyomás alatti tartályt gőzzel töltjük fel, a tartályban ekkor uralkodó nyomás pedig a fedelet zárt helyzetben tartja. Mivel a 67 kilincs a 68 tengely körül el tud billenni, a nyomás alatti tartály forgó mozgását a kilincs nem befolyásolja. A hántolási művelet befejezésekor a nyomás alatti tartályt nyomásmentesítjük. A nyomás alatti tartály forgásával a nyílása felfelé kerül és a 6 fedél a saját súlyának hatására a nyitott helyzetbe esik, aminek következtében a 65 emelőkar ismét a 7. ábrán bemutatott kiugró helyzetbe jut vissza.

A 70 motor és a nyomás alatti tartály 2 üreges tengelye között a biztonság kedvéért olyan, itt nem ábrázolt csúszó tengelykapcsoló van, ami úgy van kiképezve, hogy abban az esetben, ha a 65 emelőkar és a 67 kilincs egymásba akad, a fedél beragad, vagy hasonló ok lép fel, akkor ezt nem mozgatja tovább erőszakkal, hanem ebben az esetben a tengelykapcsoló megcsúszik.

A 6 fedél nyitott helyzetben tartására, úgy mint az előzőekben leírt kiviteli példáknál, rögzítőszervezetek vagy előfeszített szerkezetek kerülhetnek alkalmazásra.

Az utoljára leírt kiviteli példával elérhetjük, hogy a nyomás alatti tartály nyitása és zárása a sűrített közeg bármiféle bevezetése nélkül történik. Ezáltal az ilyen nyomás alatti tartályok részére különösen egyszerű és egyben kevésbé meghibásodó nyitó- és zárószervezet hozható létre.

A találmány szerinti nyomás alatti tartály különösen előnyösen alkalmazható gőzhántolónál vagy nyomás alatti főzésnél. Alkalmazása azonban nem korlátozódik ezekre az esetekre.

Szabadalmi igénypontok

1. Forgathatóan csapágyazott nyomás alatti tartály, amelyen töltőnyílás és kívülről kezelhető, ezt a nyílást belülről elzáró fedél van úgy elhelyezve, hogy egy emelőkar segítségével a fedél össze van kötve a nyomás alatti tartályon kívül lévő csuklóval, *azzal jellemezve*, hogy a fedél (6) zárására valamely helytálló alkatrészhez kapcsolt elem, célszerűen emelő (23) szolgál.

(Elsőbbsége: 1979. 11. 23.)

2. Az 1. igénypont szerinti forgathatóan csapágyazott nyomás alatti tartály kiviteli alakja, *azzal jellemezve*, hogy a nyomás alatti tartály (1) meghatározott billenési helyzetében lényegében saját súlyának hatására nyitott helyzetébe jutó felfüggesztő fedele (6) van.

(Elsőbbsége: 1980. 06. 13.)

3. Az 1. vagy a 2. igénypont szerinti forgathatóan csapágyazott nyomás alatti tartály kiviteli alakja, *azzal jellemezve*, hogy a fedél (6) zárására szolgáló emelő (23) az emelőkarral (8) kapcsolatba hozható.

(Elsőbbsége: 1979. 11. 23.)

4. A 2. vagy a 3. igénypont szerinti forgathatóan csapágyazott nyomás alatti tartály kiviteli alakja, *azzal jellemezve*, hogy olyan további működtető eleme, előnyösen nyomórugója (15) vagy csuklós rudazata (36) van, ami a fedelet (6) legalább zárt helyzetében, a nyitás irányában nyomja.

(Elsőbbsége: 1979. 11. 23.)

5. Az 1–4. igénypontok bármelyike szerinti forgathatóan csapágyazott nyomás alatti tartály kiviteli alakja, *azzal jellemezve*, hogy olyan rögzítő kilincse (33) van, ami a fedelet (6) nyitása után nyitott helyzetben tartja.

6. Az 5. igénypont szerinti forgathatóan csapágyazott nyomás alatti tartály kiviteli alakja, *azzal jellemezve*, hogy a fedelet záró emelő (23) úgy van felszerelve, hogy a zárási műveletnél a rögzítő kilincset (33) nyitja.

(Elsőbbsége: 1979. 11. 23.)

7. Az 5. vagy 6. igénypont szerinti forgathatóan csapágyazott nyomás alatti tartály kiviteli alakja, *azzal jellemezve*, hogy a rögzítő kilincse (33) a nyomás alatti tartály (1) meghatározott billenési helyzetében, saját súlyának hatására, a rögzítési állásba esik.

(Elsőbbsége: 1979. 11. 23.)

8. A 7. igénypont szerinti forgathatóan csapágyazott nyomás alatti tartály kiviteli alakja, *azzal jellemezve*, hogy az emelőkaron (8) legalább egy olyan ütköző felület (49) van, ami az emelőkar (8) neki megfelelő része zárómozgásának irányával 90°-nál nagyobb szöget zár be, továbbá hogy a rögzítőkilincs (51) a záró állásban ennek támaszkodik.

(Elsőbbsége: 1980. 06. 13.)

9. Az 1–8. igénypontok bármelyike szerinti forgathatóan csapágyazott nyomás alatti tartály kiviteli alakja, *azzal jellemezve*, hogy az emelőkaron (8) kétoldalt támasz (27) van, továbbá hogy a fedelet (6) záró emelő (23) vége villaszerű kiképzésű és a fedél (6) zárásánál ezzel a villaszerű részével kapcsolatba kerül a támaszsíal (27).

(Elsőbbsége: 1979. 11. 23.)

10. Az 1–9. igénypontok bármelyike szerinti forgathatóan csapágyazott nyomás alatti tartály kiviteli alakja, *azzal jellemezve*, hogy a fedelet (6) záró emelő (23) hidraulikus, dugattyús szerkezethez (19) van kapcsolva.

(Elsőbbsége: 1979. 11. 23.)

11. Az 1–10. igénypontok bármelyike szerinti forgathatóan csapágyazott nyomás alatti tartály kiviteli alakja, *azzal jellemezve*, hogy a fedél (6) az emelőkarral (8) csuklósan van összekötve.

(Elsőbbsége: 1979. 11. 23.)

8 db ábra

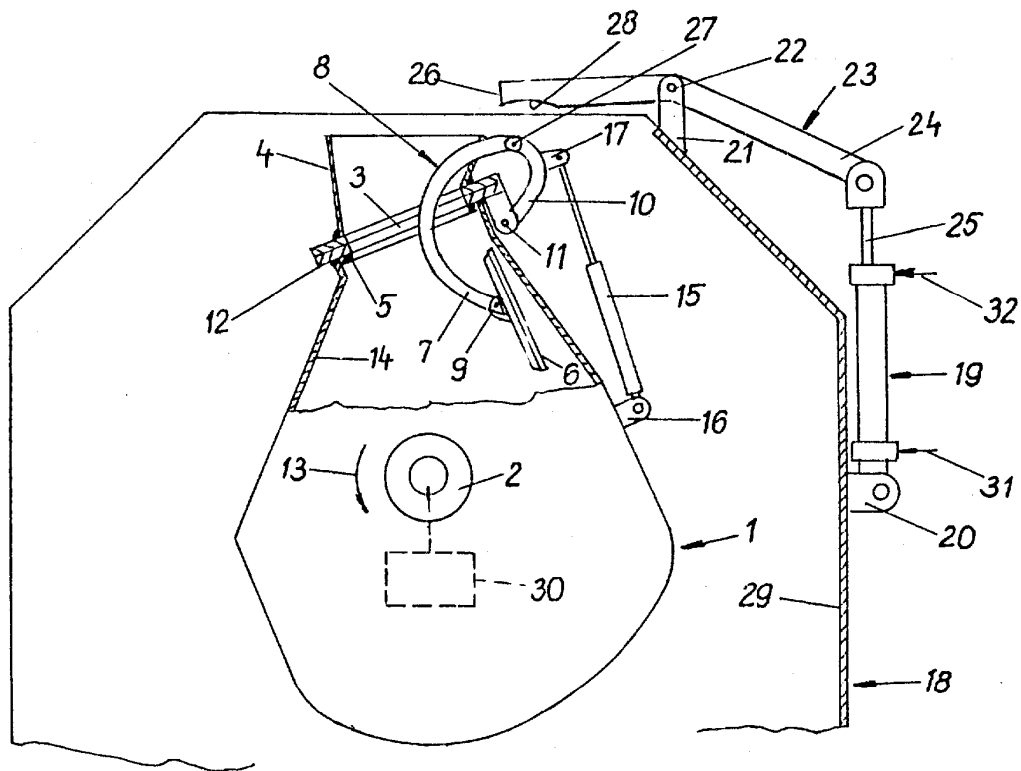

Fig. 1

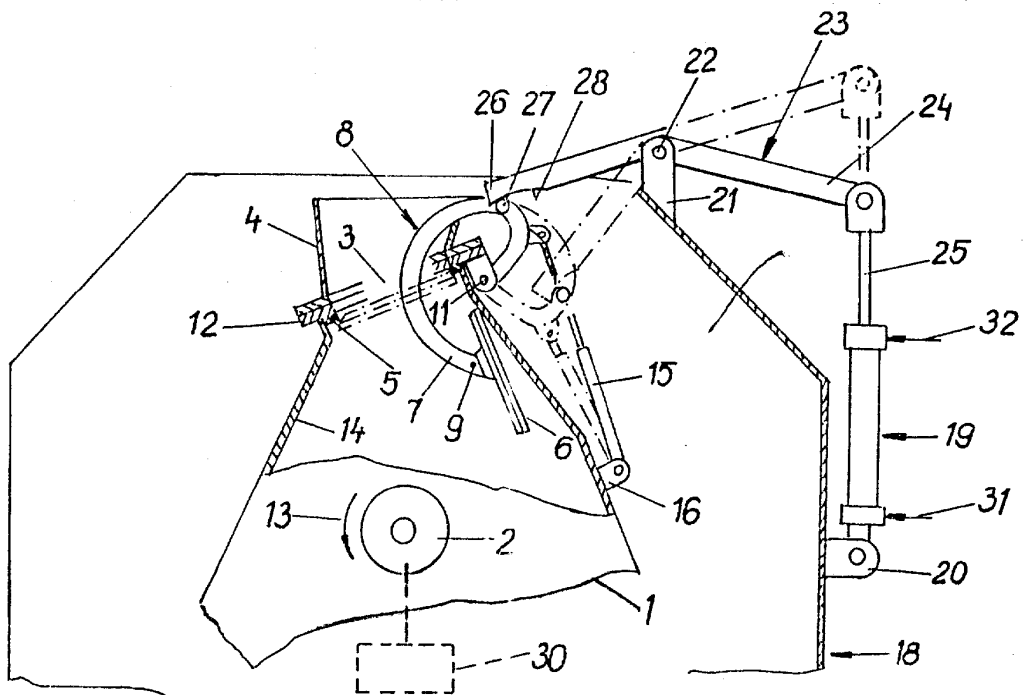

Fig. 2

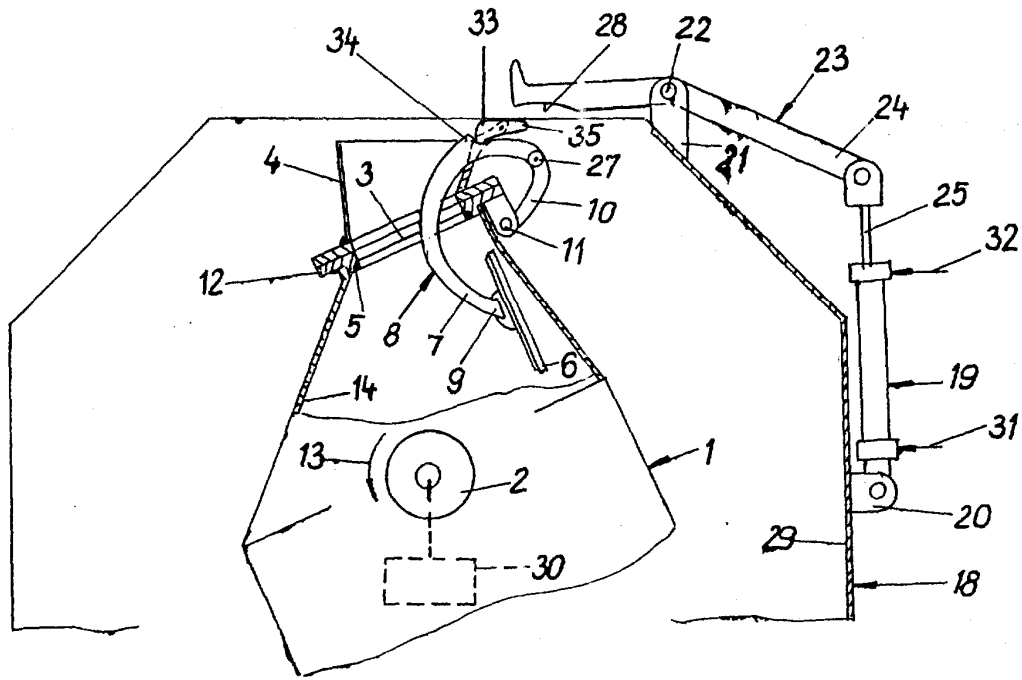

Fig. 4

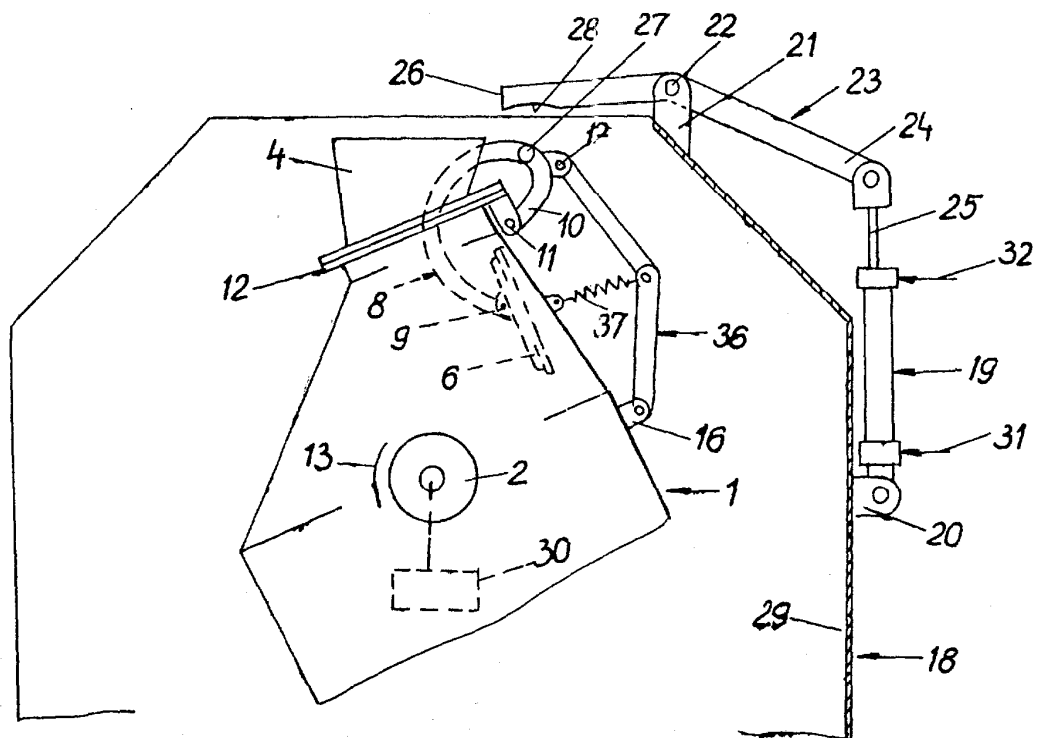
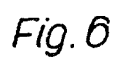
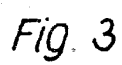
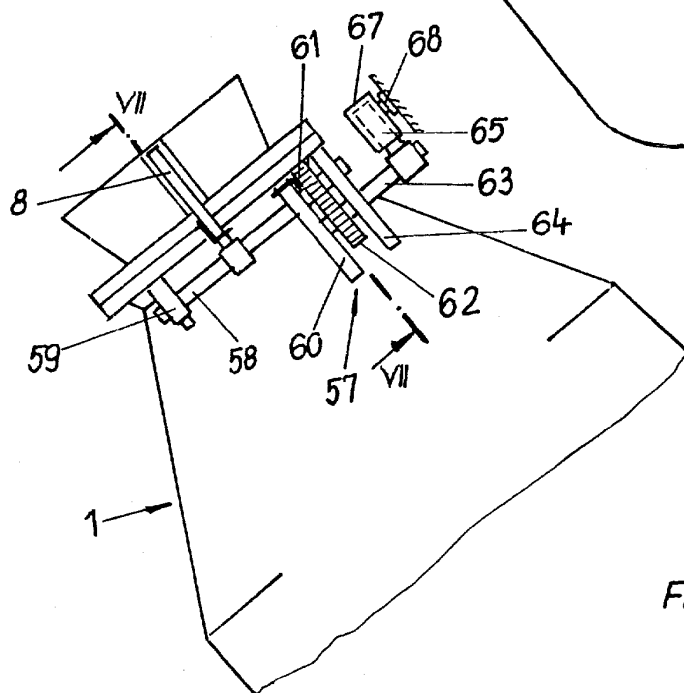
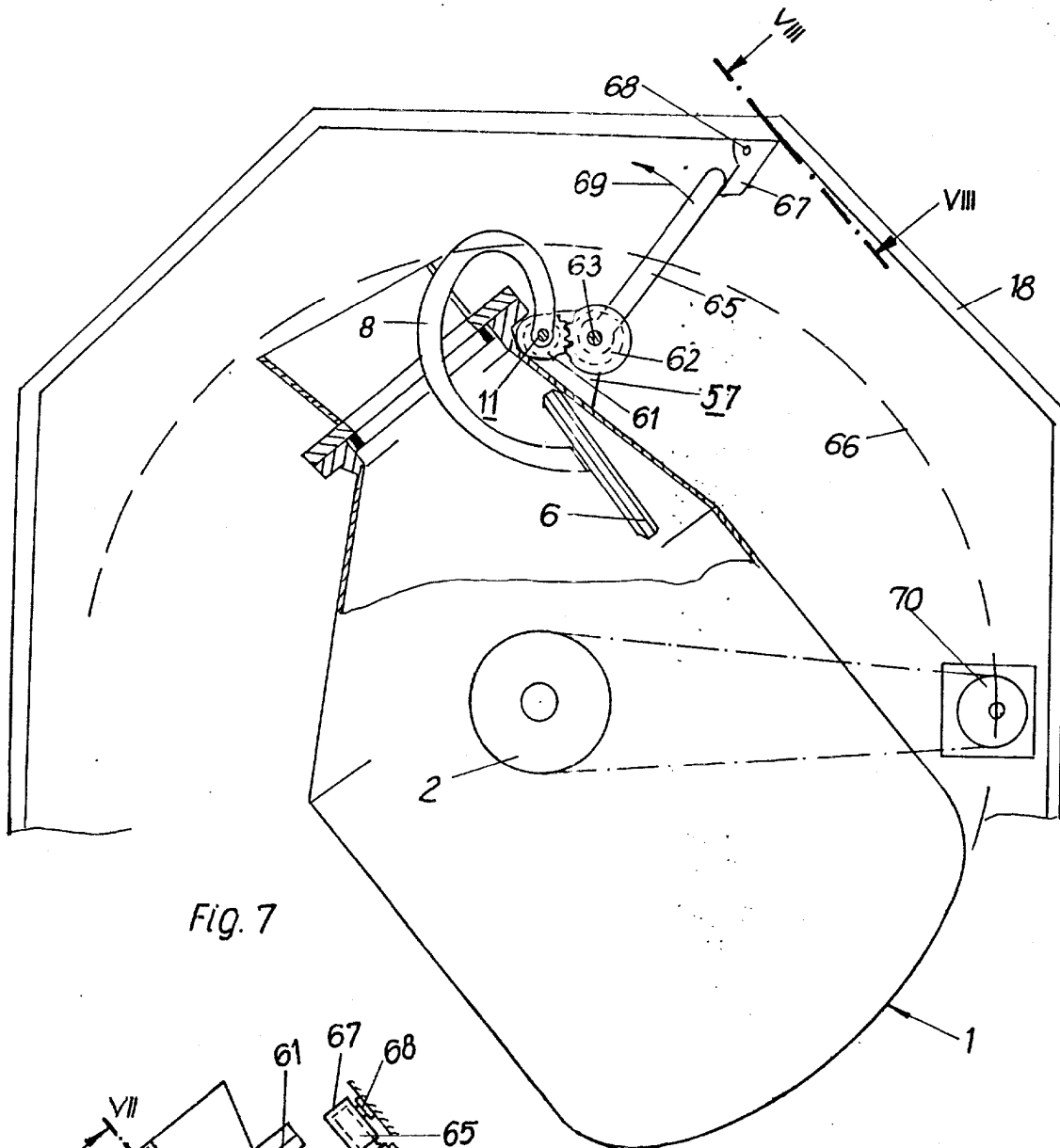

Fig. 5

Felelős kiadó: Himer Zoltán osztályvezető
Megjelent a Műszaki Könyvkiadó gondozásában
ZÖLDÉRT Nyomda – Miskolc